

Pep

Een pittig weekblad met Mickey en Kuifje

INTRODUCTIE-NUMMER 20 ct.

No. 2 13 oktober

45 ct. - per week 35 ct.

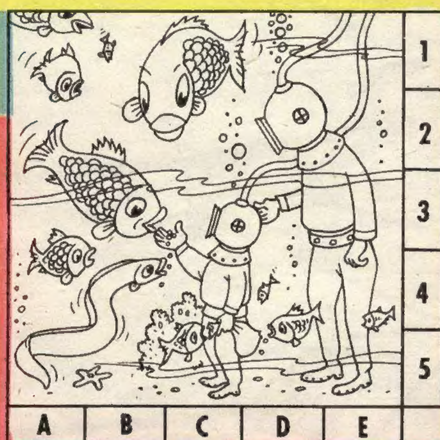
Hallo, beste vrienden

Het tweede nummer van ons pittig weekblad en meteen alweer een verrassing. PEP gaat jullie laten speuren. Daar kijk je van op? Laten we dan 'ns wat duidelijker en wat uitgebreider zijn.
Mogen we jullie op de eerste plaats even voorstellen aan Rik Ringers? Rik is journalist en bovendien een enthousiast amateur-detective. Met zijn grote vriend, commissaris Baardemakers, komt hij voor heel wat moeilijke gevallen te staan. Zo ééns in de veertien dagen vertellen we jullie een van de zaken, die zij moeten oplossen, alleen... de oplossing staat er dan niet bij. Die kun je een paar pagina's verderop vinden, als je tenminste niet in staat bent er zèlf achter te komen! Op pagina 19 kun je voor het eerst met Rik aan de slag en wij wensen jullie daarbij van harte veel succes!
Je hebt in de allereerste PEP natuurlijk al gezien dat we de nodige aandacht besteden aan sport. Deze week hebben we er zelfs twee pagina's voor uitgetrokken. Middenin deze PEP hoor je van Leo Horn, ònze scheidsrechter die ook weer in Chili in het middelpunt van veler belangstelling heeft gestaan, het een en ander over scheidsrechteren en over zijn succesvolle loopbaan, die hij aan een voetbalknietje te danken heeft. Ook de vliegerij is weer niet vergeten. Hugo Hooftman, de bekende luchtvaartjournalist, gaat de bekende „Kaasjager" uit de doeken doen. Wat 'n „Kaasjager" is ziet U op pag. 27.
Vanaf deze week staat in elke PEP een prijsvraag, waarbij je kans hebt een van de volgende prachtige prijzen te winnen: een intercom-huistelefoon, waarmee je leuk gesprekken kunt voeren met huisgenoten, zonder ze te zien; een fototoestel; een tafeltennisspel en een letterspel. Als troostprijs stellen wij doosjes „KUIFJES" postpapier beschikbaar.

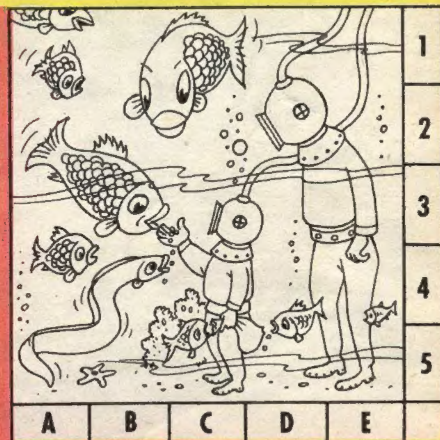
Zeg jongelui, weet je wat wij bijzonder prettig zouden vinden? Als je ons eens op een kaart of in een briefje vertelde wat je van PEP vindt. Misschien zijn er nog speciale wensen en daar zouden we dan in de toekomst graag rekening mee houden. We willen voor jullie het blad zo fijn mogelijk maken; hoe groter de vriendenschaar van PEP wordt hoe gezelliger we het vinden. Maar kom-aan, we zullen jullie niet langer ophouden.
Duik maar gauw in je nieuwe blad en geniet er maar naar hartelust van. Tot de volgende week!

Onze wekelijkse prijsvraag: Zie je ze alle vijf?

De bedoeling van deze prijsvraag ken je misschien al: het plaatje rechts verschilt hier en daar van het linkerplaatje en nu moet je ons vertellen waar die verschillen zitten. Je verlengt met potlood de lijntjes tussen de nummers van rechts naar links en tussen de letters van onder naar boven. Je krijgt nu ruitjes. Als je een verschil hebt gevonden in bijv. het derde hokje van links in de tweede rij horizontaal (dat is het tweede hokje vertikaal) dan geef je als oplossing: C2. Zo ga je ook de andere nummeren. Dus vijf verschillen opzoeken en deze een nummer geven. Eerst de letter, dan het cijfer. Zet je oplossing op een briefkaart en stuur die vóór 18 oktober aan:

Redactie PEP, Postbus 1444, Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam en adres en zet in de linkerbovenhoek: PEP-PRIJSVRAAG No. 2.

Welke prachtige prijzen je kunt winnen, kun je in ons praatje hierboven lezen.
Veel succes allemaal!

Boven: NEW JERSEY. — Bedrukt en somber vertelde Mister Kenneth Carl tijdens een radiopraatje dat moeders tegenwoordig te weinig belangstelling hebben voor wat hun kinderen doen. En dan vooral op het gebied van de sport. Onmiddellijk besloten veertig moeders lessen te gaan nemen bij Mister Carl. Als schoolvak kozen de leergierige mama's... voetbal!

Rechts: DURHAM (Engeland). — Opgewonden voorbijgangers zagen een zeer oude dame op handen en voeten over het dak van haar huisje kruipen. De brandweer werd gewaarschuwd, maar net toen de mannen hun ladders tegen het huisje op wilden zetten, kwam het dametje uit haar keuken naar buiten. „Ik houd er niet van om vreemde mensen lastig te vallen," zei ze. „De voordeur was dichtgevallen en ik had geen sleutel bij me... daarom ben ik maar via het dak gegaan!"

Links: TOKIO. — De Japanners kunnen hun radiootje nu om hun buik binden. Om precies te zijn, het apparaat wordt aan een gordel bevestigd, die ze kunnen omdoen. Het plezierige is dat het toestelletje uitgevonden is voor zwemmers, die nu ook bij het onder water zwemmen naar een stukje muziek kunnen luisteren. „Met muziek door 't leven" zal nu wel worden „Met muziek door 't water..."

Ton en Tineke

door Franquin

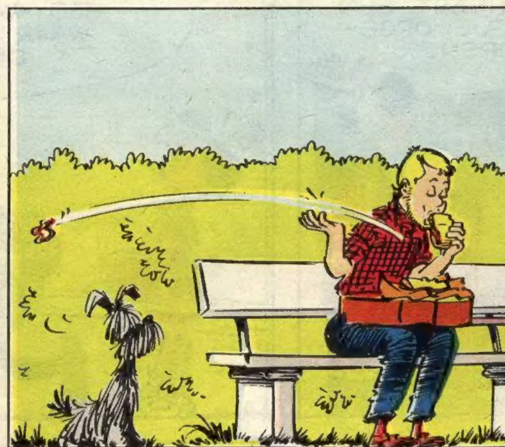
Pep en zijn vrolijke avonturen

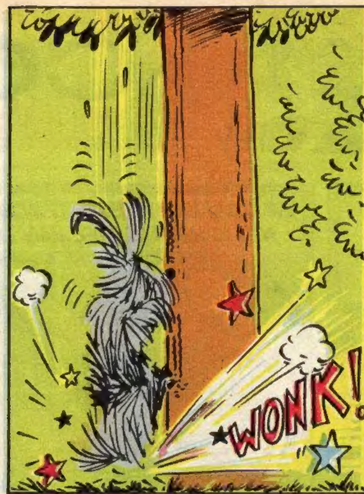

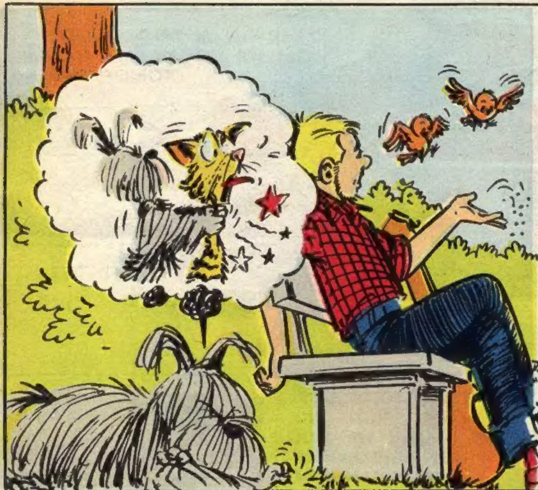

STEF, WAT BEN JE EEN DOMME HOND! HOE KOM JE ERBIJ OM IN DIE BOOM TE KLIMMEN? DAT KUNNEN HONDEN NIET, DAT WEET JE TOCH!
NATUURLIJK WEET IK HET, MAAR WAT DOE JE ALS JE KWAAD BENT?!

WONK!

JA, DAT KOMT AAN, HÈ? EIGEN SCHULD, HOOR! DAN MOET JE DE POESJES MAAR MET RUST LATEN, ONDEUGENDE HOND!
ALS DIE KAT TERUGKOMT... DIE DIEF... DAT GULZIGE BEEST... DIE ROVER... DAN... GRRR!

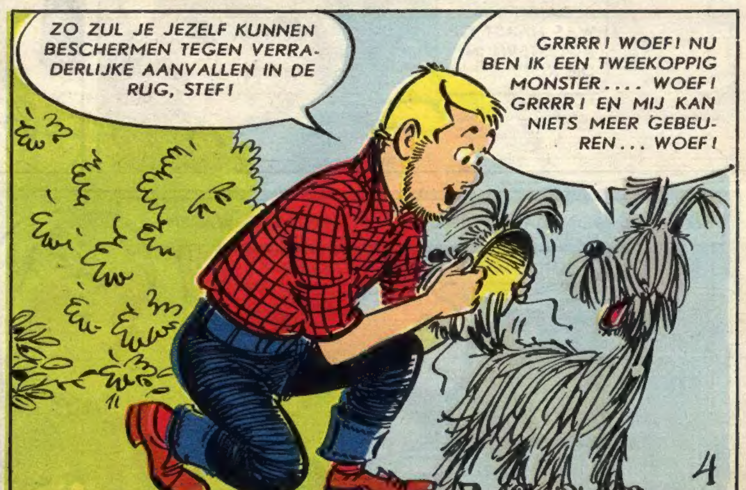

FSSST! KSSS!
OEW!

GRRR...

ARME STEF! HEEFT-IE JE IN 'T GENIEP GEKRABD! DAT IS EEN LAFFE STREEK VAN DIE KAT!

EN EVEN LATER...
MASKERS en

?
MIAUW
WOEF!! GRRR!

ZO ZUL JE JEZELF KUNNEN BESCHERMEN TEGEN VERRADERLIJKE AANVALLEN IN DE RUG, STEF!
GRRRR! WOEF! NU BEN IK EEN TWEEKOPPIG MONSTER.... WOEF! GRRRR! EN MIJ KAN NIETS MEER GEBEUREN... WOEF!
4

DAN COOPER EN

door ALBERT WEINBERG

Een bergingsploeg heeft de resten onderzocht van een neer-

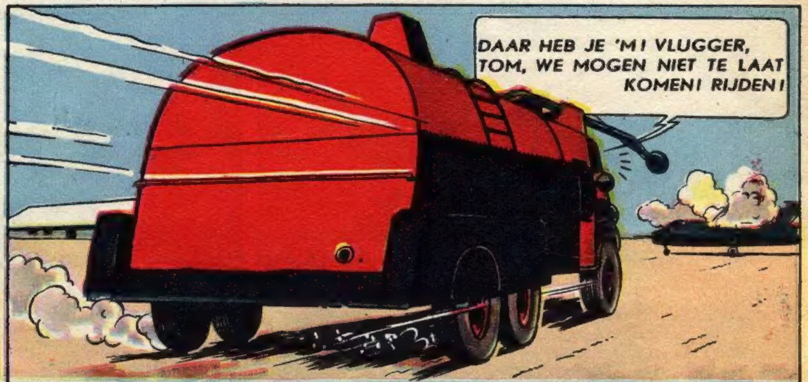

DE Blauwe Driehoek

gestorte raket. Als de ploeg terugkeert naar de basis, begint een sirene te loeien . . . .

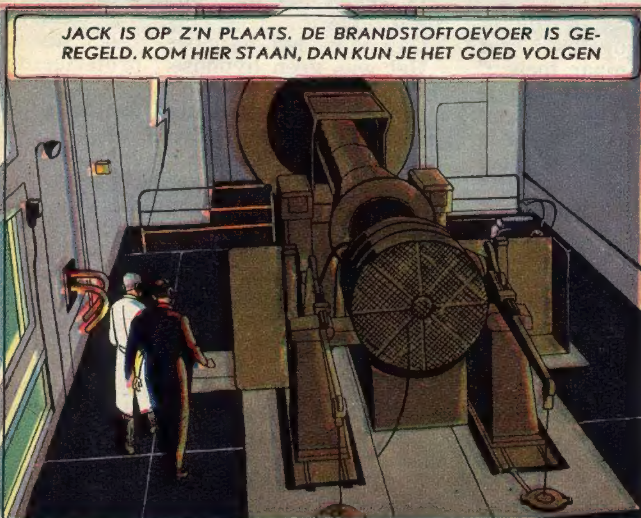

MACH 3 IS ONGEVEER 4000 KM PER UUR

WORDT VERVOLGD

„Meneer Steele, moet u horen!" riep hij opgewonden. „Ik ben in het jaar 1273 geweest en ik heb met Marco Polo gesproken. Hij zei me dat..."
„Wacht 'ns even," viel Steele hem in de rede. „Wat probeer je me nu wijs te maken?"
„Het is echt waar," verzekerde Everett hem. De man maakte een vuurtje en prevelde iets en toen was ik opeens in het jaar 1273!"
Nu kwamen ook de oude fakir en professor Richards uit de grot tevoorschijn.
„Zeg, Richards," zei Steele, „wat is dat voor een verhaaltje over Marco Polo?"
„Ik weet het niet," zei de professor. „Onze bebaarde vriend zei dat er maar één kon gaan; ik heb Ev de reis laten maken. Ik zat in een andere grot en kon het dus niet zien, maar ik ben er van overtuigd dat hij is teruggeweest in het verleden."
„Wat is er dan gebeurd?" vroeg Steele.
„Nou," begon Everett, „we waren in die grot en de oude man maakte een vuurtje en zei een paar vreemde woorden. Het volgende ogenblik werd ik haast verblind door een felle zon. Ik keek om me heen en zag dat ik daar stond..." Hij wees naar de vlakte, waar ze die ochtend hun bergtocht begonnen waren. „Door het plotselinge, felle licht duurde het eventjes voor ik zag dat er net een karavaan voorbij trok. Ik liep er naar toe en sprak een van de mannen aan, maar hij verstond me niet. Al gauw stond er een groepje mannen om me heen. Ze bekeken me van top tot teen en spraken een taal,

Tocht door de tijd

door
NANCY FENNO

ROERLOOS zat de oude man voor zich uit te staren. Zijn gezicht was verweerd en gerimpeld en werd voor een groot deel bedekt door een groezelige baard. Opeens begon hij te spreken.
„Jullie zoeken naar de geheimen van het verleden," zei hij, zonder de twee mannen en de jongen die voor hem stonden aan te kijken.
Everett Richards keek z'n vader verbaasd aan.
„Hoe weet **hij** dat nou?" vroeg hij fluisterend.
Professor Richards haalde z'n schouders op. „Geen idee," zei hij. „Het zijn eigenaardige kerels, die fakirs..."
„Laten we nu maar weer verder gaan," zei John Steele, het derde lid van het gezelschap ongeduldig.
„Hoe weet hij zo precies, wat we hier komen doen?" hield Everett aan.
„Ik weet veel. Ik kan ook veel," zong de stem van de fakir. „Ik weet dat jullie naar het Himalaya-gebergte gekomen zijn om te zoeken naar sporen van een oude beschaving, die in de Khyber-pas te vinden moeten zijn... Ik kan jullie helpen. Ik kan jullie terugvoeren naar die tijd."
„Wat een onzin!" barstte Steele los. Everett staarde de oude man aan.
„Bedoelt u dat u ons honderden jaren door die tijd kunt terugvoeren?" vroeg hij. De fakir knikte.
„Maar dat is toch onmogelijk!" riep Steele ongeduldig uit.
„Als man van de wetenschap zou ik zeggen: ja, het **is** onmogelijk," gaf professor Richards toe, „maar toch..."
„Er zijn zoveel dingen, die wetenschappelijk niet te verklaren zijn," kwam Everett nu. „Neem de Hindoes. Die liggen op spijkers en lopen op blote voeten over gloeiende kolen. Het lijkt onmogelijk en toch doen ze het maar! Laten we het in ieder geval eens proberen," drong hij aan.
De professor keek de oude aan. „Mijn zoon en ik willen graag naar het verleden," zei hij.
„Kom," zei de fakir, en hij stond op. Steele keek de drie na, die in de grot verdwenen. Toen pakte hij een dikke tak van de grond en begon die met zijn zakmes te bewerken.
De taaie tak was bijna doormidden, toen Steele een geluid hoorde in de rotsspleet. Everett kwam naar buiten stormen.

die ik niet verstond, maar die wel bekend in de oren klonk. Toen kwam er een jongen van ongeveer mijn leeftijd naar me toe. Ik ving de naam „Marco Polo" op. Hij sprak langzaam en duidelijk en ik hoorde dat het een taal was, die veel leek op het Latijn dat we op school hebben geleerd. Nu was ik er nooit zo heel erg goed in... veel heb ik dus niet kunnen verstaan. Ze zeiden dat ze naar India gingen, door het Pamir-gebergte."
„Wat maakt het uit, of je veel verstaan hebt of niet," zei Steele. „Het was toch allemaal een droom!"
„Ik geloof het niet, John," mompelde de professor.
„Dan was het hypnose," zei Steele.
„Het was geen hypnose," protesteerde Everett, „ik **was** er!"
„Ik ben er van overtuigd dat het allemaal bedrog is!" zei Steele.
Everett haalde iets uit z'n zak. „U zegt dat ik niet in het verleden ben geweest... maar hoe wilt u dit dan verklaren? Marco Polo heeft het me gegeven!" Hij hield de man z'n hand voor. Op de palm lag een klein, gouden muntstuk, blinkend en nieuw. Het was een Venetiaanse dukaat, geld dat tijdens de dertiende eeuw in Venetië in gebruik was.
„Je kunt zeggen wat je wilt, John," zei professor Richards, „maar de laatste vijfhonderd jaar zijn dukaten zoals deze niet meer gemunt! Als dit geen bewijs is dat de wetenschap voor raadsels komt te staan, dan weet ik het niet meer!"

WALT DISNEY'S
ZORRO
Het geheim van Sergeant Garcia
BUENOS DIAS, DON DIEGO! PRACHTIGE DAG, HÊ? DE ZON SCHIJNT, DE VOGELTJES ZINGEN...
JE BENT IN EEN GOEDE BUI, SERGEANT GARCIA!
CUARTEL de LOS ANGELES

JA NOU! WEET U, VANDAAG KOMT DE COMMANDANT UIT SAN DIEGO HIER OP BEZOEK!
DUS DAAROM BEN JE ZO OPGEWEKT?

GEDEELTELIJK, DON DIEGO... IK GEEF EEN FEESTJE VANAVOND VOOR DE COMMANDANT... MAAR IK HEB OOK EEN VERRASSING VOOR HEM...
HM, IS HET EEN GEHEIM?

SI! EEN GEHEIM DAT ME BEROEMD ZAL MAKEN DOOR HEEL CALIFORNIË! JAMMER DAT IK HET U NIET KAN VERTELLEN.
MAAR EEN GEHEIM MOET JE NIET ALLEEN VOOR JEZELF HOUDEN!

SI... HET IS FIJN OM HET DOOR TE VERTELLEN...
EN JE WEET DAT JOUW GEHEIM BIJ MIJ VEILIG IS!

SI... EN AL ZOU U ER IETS AAN KUNNEN DOEN, DAN LIET U HET WEL! U BENT NIET IEMAND, DIE HET GEVAAR ZOEKT, DON DIEGO.
SI, SERGEANT GARCIA... IK BEN EEN MAN VAN DE VREDE...

IK... EH... GOED, IK ZAL HET U VERTELLEN. U ZULT ZICH WAARSCHIJNLIJK NOG WEL EEN MAN HERINNEREN, DIE RAUL MONTEZ HEETTE.
MONTEZ... NEE... IK...

WACHT 'NS EVENTJES! WAS DAT NIET DEGENE, DIE ZORRO HIELP ONTSNAPPEN, 'N JAAR GELEDEN, TOEN HIJ . . .
SSST! NIET IEDEREEN HOEFT U TE HOREN!

JA... HET IS INDERDAAD DE MAN, DIE ZORRO HIELP ONTSNAPPEN, TOEN IK DE BANDIET ACHTER DE TRALIES HAD GEKREGEN. IK ZAL HET NIET GAUW VERGETEN...

LATER VERTELT DIEGO AAN BERNARDO, ZIJN DIENAAR, WAT HIJ GEHOORD HEEFT...

VOORUIT, SWALLOW! WE MOETEN DE POSTKOETS HALEN VOOR HIJ IN LOS ANGELES IS!

MAAR ALS ZORRO EEN HEUVEL OPRIJDT, VAN WAARUIT HIJ DE WEG KAN OVERZIEN...
DAAR GAAT-IE! MAAR DAN IS HIJ MÉÉR DAN EEN HALF UUR VOOR TIJD! ALS IK NU MAAR NIET TE LAAT KOM...

VLUGGER, SWALLOW! VLUGGER! WE HEBBEN GEEN TIJD TE VERLIEZEN. MISSCHIEN HALEN WE HET NOG!

MAAR EVEN LATER...
GARCIA!

VANUIT DE DUISTERNIS ZIET ZORRO, HOE GARCIA EN ZIJN LANCIERS DE POSTKOETS OMSINGELEN...
SERGEANT GARCIA! WAT IS ER AAN DE HAND?
WE WILLEN ALLEEN MAAR JE PASSAGIER!

AHA! DAAR HEBBEN WE SENOR MONTEZ! HARTELIJK WELKOM!
IK WEET NIET WAAR U HET OVER HEBT, SENOR ...IK BEN MAAR...

JE KUNT MIJ NIET VOOR DE GEK HOUDEN. MONTEZ! IK HEB LANG MOETEN WACHTEN, MAAR NU KAN IK JE DAN EINDELIJK ARRESTEREN, OMDAT JE ZORRO HEBT HELPEN VLUCHTEN UIT MIJN GEVANGENIS... KOM!

MACHTELOOS MOET ZORRO TOEZIEN, HOE RAUL MONTEZ GEARRESTEERD WORDT...
IK HEB GEFAALD... NET DEZE ENE KEER HEEFT GARCIA VERDER VOORUIT GEDACHT DAN GEWOONLIJK...

EEN UUR DAARNA...
JE WEET PRECIES WAT JE MOET DOEN, BERNARDO. WE MOETEN UITERST ZORGVULDIG TE WERK GAAN... DEZE KEER MAG HET NIET MISLUKKEN!

MAAR ALS ZIJ DE CUARTEL NADEREN...
GARCIA HEEFT OVERAL WACHTPOSTEN UITGEZET. DAT IS VERVELEND.

MAAR ZELFS ALS ZORRO VOOR DE ZOVEELSTE KEER DON DIEGO IS GEWORDEN...
HET SPIJT ME, DON DIEGO... WE HEBBEN ORDERS GEKREGEN EN DAAR MOETEN WE ONS AAN HOUDEN. NIEMAND MAG HIER VANNACHT BINNENKOMEN, OOK U NIET.
IK WIL ALLEEN DE SERGEANT SPREKEN!

DE SERGEANT IS MET DE COMMANDANT DE ARRESTATIE VAN MONTEZ AAN 'T VIEREN EN WIL NIET GESTOORD WORDEN... TENZIJ MISSCHIEN DOOR ZORRO! BENT U ZORRO?
HIJ, ZORRO? HA! HA!

DON DIEGO DRINGT NIET AAN...
GOED, IK ZIE HEM NOG WEL.
LANSIER! ER MOET WIJN KOMEN UIT DE HERBERG!

WIJ KUNNEN ONZE POST NIET VERLATEN. MAAR MISSCHIEN KAN BERNARDO EEN VAT WIJN NAAR DE CUARTEL BRENGEN?
GARCIA ZEI TOCH...

DWAAS! BERNARDO IS DOOFSTOM! DAT KAN GEEN KWAAD.
SI! MAAR IK ZAL HEM DUIDELIJK MAKEN WAT U WENST. ALS DE KORPORAAL EVEN EEN BRIEFJE WIL SCHRIJVEN VOOR DE HERBERGIER...

ALS ZE OVER 'T PLEIN NAAR DE HERBERG LOPEN...
DIT IS ONZE KANS, BERNARDO. LUISTER GOED...

DANKZIJ DE GESCHREVEN BOODSCHAP MAG BERNARDO IN DE WIJNKELDER AFDALEN...
NU DON DIEGO VINDEN.

PST! HIER, BERNARDO!

WE MOETEN OPSCHIETEN. WE MOGEN DE HERBERGIER NIET LATEN WACHTEN.

LATEN WE DIT LEGE VAT MAAR EVEN BOVEN AAN DE TRAP ZETTEN, BERNARDO.... VLUG EN STIL...

DAN...
IK ZOU HET VAT MAAR NIET ALLEEN PROBEREN TE TILLEN. BERNARDO... KLOP 'NS OP DE DEUR. DE HERBERGIER ZAL WEL IEMAND STUREN OM JE TE HELPEN.

SJONGE! DIT IS DE **ZWAARSTE** WIJN, DIE IK OOIT HEB GETILD! WAARSCHIJNLIJK IS HIJ VAN EEN HEEL GROOT SOORT DRUIVEN GEMAAKT, DACHT JE NIET?

ALS BERNARDO DOOR DE POORT VAN DE CUARTEL RIJDT...
LATEN WE DEZE WIJN EERST EVEN PROEVEN... WE MOETEN TOCH WETEN OF HIJ GOED IS?
DAT MAG NIET GEBEUREN!

STOMMELING! WIL JIJ ZO GRAAG EEN MAAND EXTRA WACHTLOPEN? ALS WE HIER WORDEN AFGELOST, IS ER NOG GENOEG TIJD OM WIJN TE DRINKEN!
SI... JE HEBT GELIJK.

EN EVEN LATER...
WE MOGEN GEEN TIJD VERLOREN LATEN GAAN.

TOT ZOVER IS ALLES PRACHTIG GELOPEN, BERNARDO. ZORG ER NU VOOR DAT JE DE TWEE PAARDEN ZO GAUW JE KUNT AAN DE ZUIDKANT VAN DE MUUR HEBT STAAN.

TERWIJL BERNARDO DOORRIJDT, VERDWIJNT ZORRO IN DE DUISTERNIS...

EN DAN...
ZORRO!!
DE SLEUTELS VAN DE CEL! VLUG!

IK WIST DAT U ZOU KOMEN, SENOR ZORRO!
IK WAS NIET VERGETEN DAT IK U IETS SCHULDIG BEN, SENOR MONTEZ ... MAAR VLUG NU... WE MOETEN NOG UIT DE CUARTEL ZIEN TE KOMEN!

EEN WACHT ZIET DE MANNEN VLUCHTEN...
ZORRO!

OVER DE MUUR! IK REKEN MET HEM AF.
KONK!

DAT TWEEDE PAARD IS VOOR U. HET LIJKT ME NU HET VERSTANDIGSTE, DAT U HIER ZO GAUW MOGELIJK WEGKOMT...
IK DANK U, SENOR ZORRO. WIJ ZULLEN ELKAAR TERUGZIEN!

LATER...
WAAR BLIJFT DE WIJN? HEBBEN JULLIE HEM SOMS OPGEDRONKEN?!
NEE, M-MAAR . . . ZORRO IS HIER GEWEEST!

HELP! DE GEVANGENE IS ONTSNAPT! ZORRO HEEFT SENOR MONTEZ UIT Z'N CEL GEHAALD!

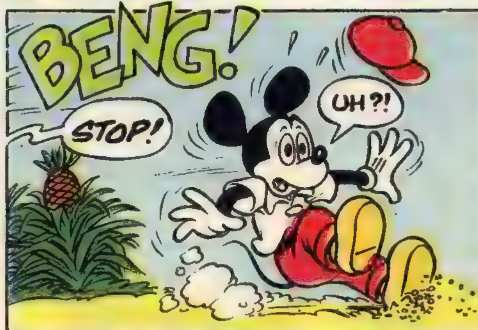

DE DAG DAAROP...
HET SPIJT ME . . . EN DE ARME BERNARDO HUILDE HAAST . . . MAAR HOE KON HIJ WETEN, DAT ZORRO IN HET VAT ZAT DAT HIJ HAD UITGEKOZEN?
ZORRO IS SLUW... EN GARCIA IS ONGELUKKIG, ERG ONGELUKKIG!
©1962 Walt Disney Productions

WALT DISNEY'S

Mickey Mouse

MICKEY EN GOOFY ZIJN EEN DETECTIVEBUREAU BEGONNEN. ER KOMT 'N BRIEF VAN EEN VRIEND VAN MICKEY UIT HAWAÏ, TOM KANAKANUI, DIE HUN VRAAGT NAAR HEM TOE TE KOMEN, OMDAT ER ANANASSEN OP ZIJN PLANTAGE GESTOLEN WORDEN. GOOFY BEZWIJKT ER ONMIDDELLIJK VAN DE HITTE. ALS MICKEY WAT WATER VOOR HEM WIL GAAN HALEN, VALT GOOFY'S HOED IN DE RIVIER....

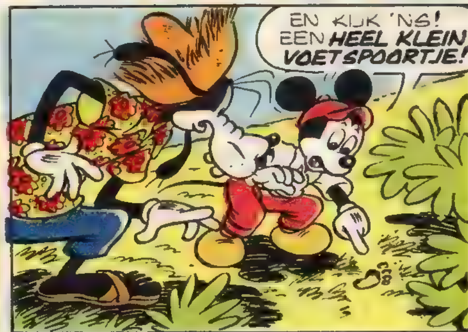

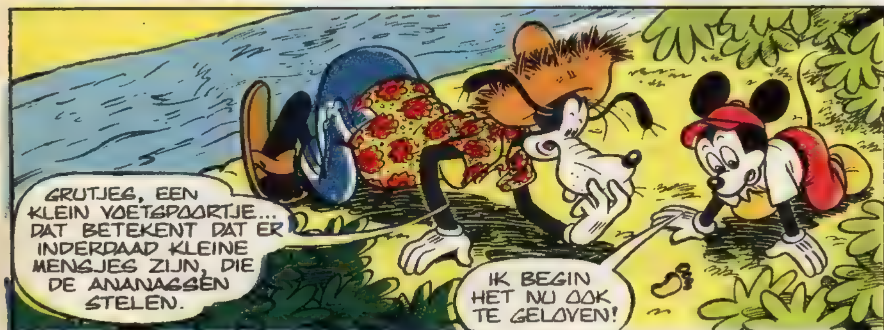

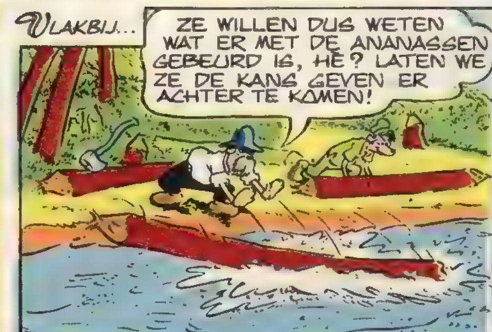

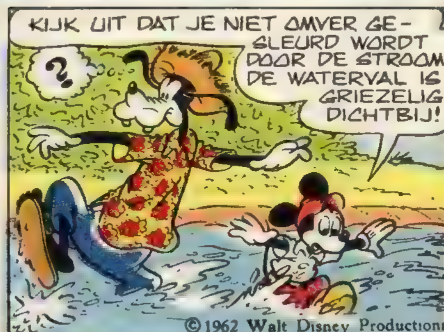

WORDT VERVOLGD

AAN EEN VOETBALKNIETJE.....

...heeft Leo Horn zijn fantastische loopbaan als scheidsrechter te danken. Niet dat het er in het begin niet naar uitzag, dat z'n loopbaan op het voetbalveld zo fantastisch zou worden.... Verre van dat! Na z'n allereerste wedstrijd had hij er al meer dan genoeg van. Toch pakte hij de zondag daarop weer vrolijk zijn fiets, reed naar 't voetbalveld en floot die dag twee wedstrijden.

„D'r uit is d'r uit!"

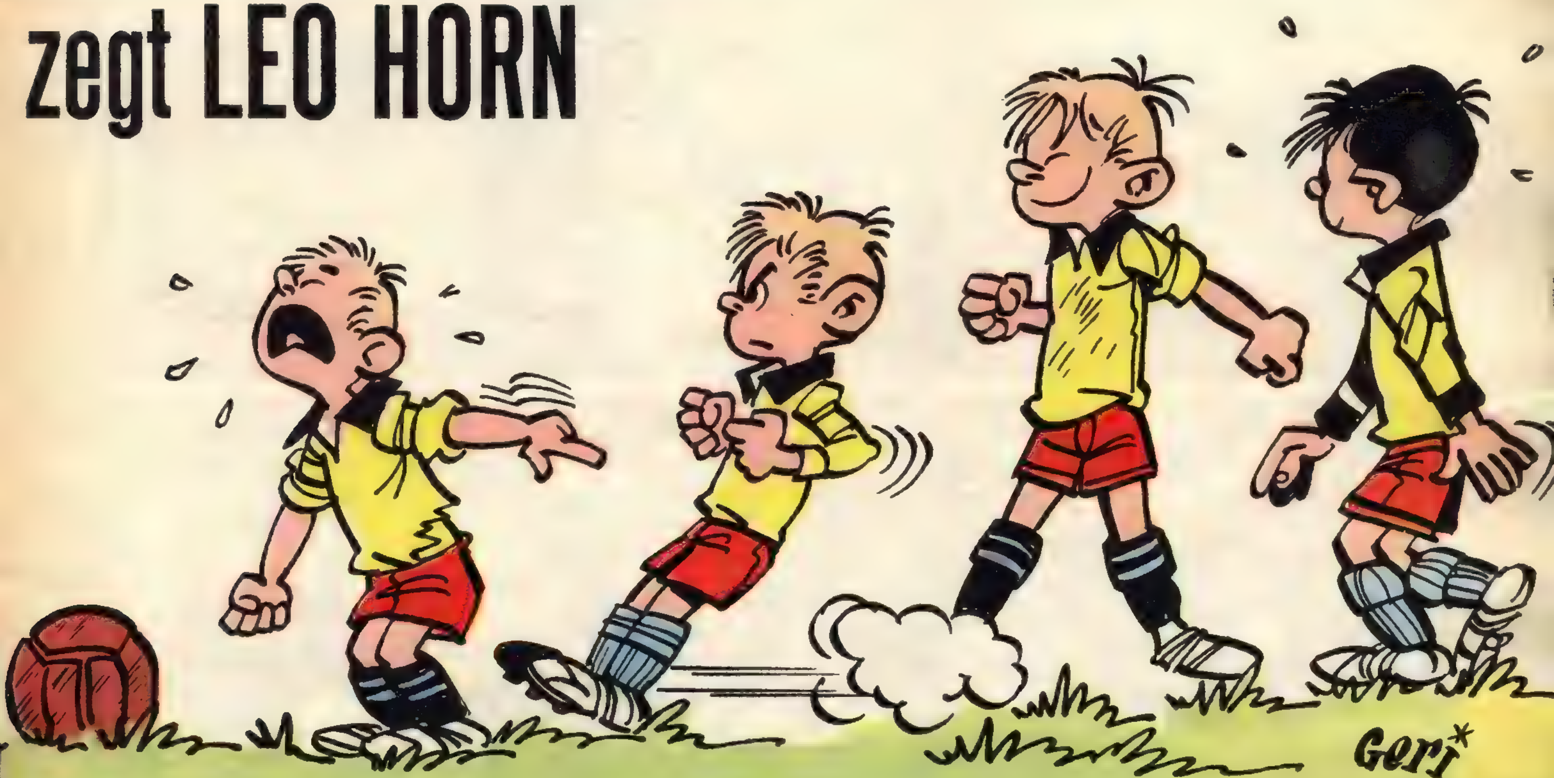

Tijdens een voetbalwedstrijd wordt de bal tegen de doelpaal geschopt, de paal breekt en de bal komt in het doel terecht. Zit-ie? Er loopt een hondje het veld op, het werkt de bal in het doel. Zit-ie? Leo Horn haalt z'n schouders op. „Ja, weet ik veel?" vraagt hij. „Dat zijn echt van die dingen die nooit gebeuren en daar moet een scheidsrechter dan maar een antwoord op weten. Nee, in spelregelwedstrijden kom ik er nooit zo goed af!" Maar als deze 44-jarige Amsterdammer met een scheidsrechtersfluitje op een voetbalveld draaft, weet hij wèl wat hem te doen staat. En de tweeëntwintig spelers hebben hem maar te gehoorzamen...

Dat ondervond Miguez, de midvoor van Uruguay, in 1954, toen hij het in een wedstrijd tussen Hongarije en Uruguay wat al te bont maakte. Van het veld af, gebaarde Horn. Maar Miguez dàcht er niet aan. In ratelend Spaans vertelde hij de scheidsrechter dat hij, de grote Miguez, zich niet van het veld liet sturen. Natuurlijk namen de Hongaren dit niet en er ontstond een knokpartij van jewelste tussen de twee ploegen. Toen de heren uitgevochten waren, begonnen ze weer te voetballen, met Miguez vrolijk op zijn plaats alsof er niets gebeurd was. Even dacht Horn: „Ach, laat die knaap dan maar meedoen." Maar meteen daarop schoot het door zijn hoofd: „Verdorie, natuurlijk niet. D'r uit is d'r uit." Dus floot hij de wedstrijd stil en maakte weer het gebaar van d'r uit. Als één d'r uit gaat, ben jij het,

zegt LEO HORN

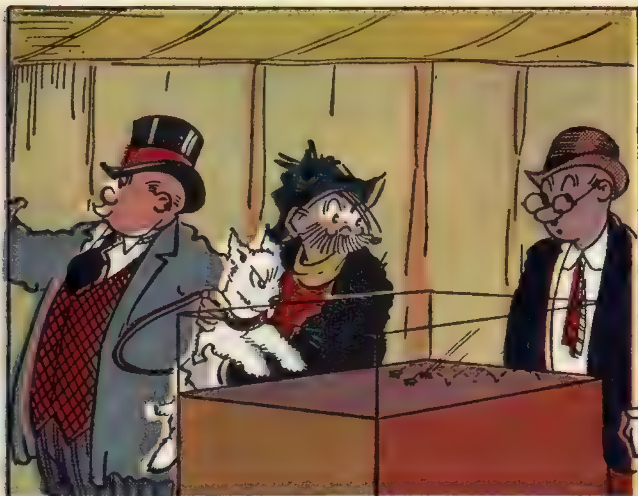

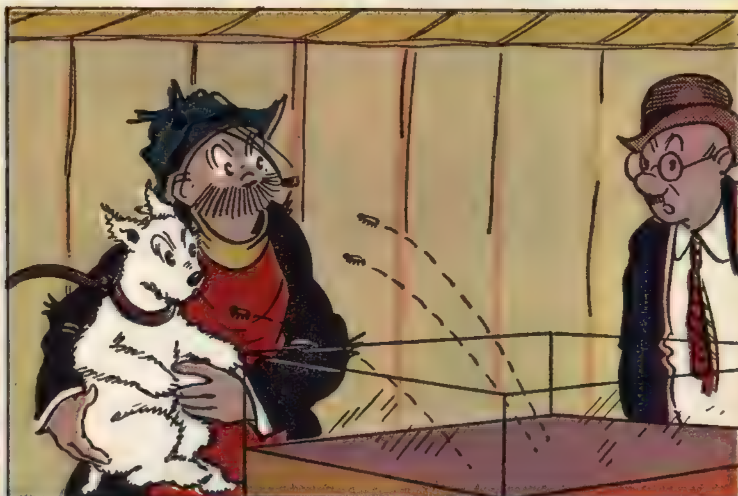
dacht Miguez kennelijk en kwam in bokshouding op Horn af. Op dat moment renden de twee trainers van Uruguay het veld op en sloegen Miguez knock-out. En na het toernooi kreeg Horn de uitnodiging drie maanden in Uruguay te komen fluiten.
Leo Horn heeft zijn fantastische loopbaan als scheidsrechter te danken aan een voetbalknietje. Toen hij 17 jaar was en zich in zijn stoutste dromen in het Nederlands elftal zag spelen, liep hij een blessure op, die zijn hele toekomst grondig veranderde. Met een licht gevoel van wrevel gaf hij zich bij de Amsterdamse voetbalbond op voor scheidsrechter. Hij wilde iets te doen hebben, liefst op het voetbalveld.
Hij werd de jongste scheidsrechter van deze bond en mocht elftallen leiden, die bij een fluitje dikwijls kwamen vragen waarvoor hij nù weer gefloten had. Toch voelde hij zich elke zondag gespannen als hij de ploegen bij elkaar riep, een geldstuk omhoog gooide voor de toss en het fluitsignaal gaf voor de aftrap. Na zijn eerste wedstrijd ergens in een polder, waar geen water bleek te zijn om de modder van zijn armen en benen af te wassen, was de jonge Leo vastbesloten voor de volgende keren te bedanken. Maar de voetbal boeide hem zo dat hij de zondag daarop weer vrolijk zijn fiets pakte en zelfs gretig de kans greep twee wedstrijden na elkaar te leiden.
Het was echt boerenfluitjesvoetbal in Nieuwe Niedorp en Schagen. Dikwijls moest hij zich verkleden in gebouwtjes waarvan de vorige bewoners kennelijk varkens geweest waren. Toen hij laatst in Engeland door de voorzitter van Manchester- United met een fonkel nieuwe Rolls Royce werd afgehaald, moest hij toch wel even denken aan de mestkar, waarmee hij in Nieuwe Niedorp naar het veld werd gebracht.
Toen Leo Horn 30 jaar was en van het boerenfluitjesvoetbal naar de eerste klasse was opgeklommen, kreeg hij van de internationale bond van voetbalscheidsrechters, de FIFA, bericht dat hij de plaats van één van de vijf Nederlandse scheidsrechters op de internationale lijst, Dirk Nijs, had ingenomen.
Zijn eerste interlandwedstrijd was Engeland-België, op Wembley in Londen. Sir Stanley Rous, de voorzitter van FIFA, had plezier in de ijver en onverbiddelijkheid van de Nederlander en gaf hem na afloop van de wedstrijd een waarderend schouderklopje.
Horn stond in een goed blaadje, want ook voor de wedstrijd van de eeuw, Engeland-Hongarije in 1953, kreeg hij een uitnodiging. Die wedstrijd maakte hem over de hele wereld bekend, vooral omdat hij bij de stand 0-1 voor Hongarije een doelpunt van de Engelsen afkeurde op advies van de grensrechter. Het hele stadion stond op zijn kop. Voor de eerste keer in de voetbalgeschiedenis verloor Engeland die dag op eigen bodem, met 6-3. Het had niet aan de scheidsrechter gelegen, schreven de Britse kranten de volgende dag minzaam.
Als men Horn vraagt hoe de ideale scheidsrechter is, haalt hij z'n schouders op. „Ik weet het echt niet. Persoonlijkheid is een eerste vereiste. Je moet een geboren leider zijn en vooral niet bang. Spelregels kennen is minder belangrijk dan te weten hoe op het juiste moment in te grijpen en te laten zien wie de baas is."
„Of ik me weleens vergis? Wat dacht je! Maar als ik zie dat ik een vergissing gemaakt heb en ik kan er nog op terugkomen, doe ik dat meteen. Je moet de moed hebben een fout te herstellen. Maar als ik gelijk heb, laat ik niet los, al staat het hele veld op zijn kop. Dat weten de clubs en de spelers ook wel."
Of hij weleens moeilijkheden op het voetbalveld heeft moeten overwinnen? „Nou! Neem bijvoorbeeld die wedstrijd tussen Real Madrid en Santos uit Brazilië om het clubwereldkampioenschap in Madrid. Er waren 135.000 toeschouwers; 135.000 Spanjaarden, die om het minste of geringste in vuur en vlam staan. Santos stond met 1-0 voor. Maar Real Madrid is niet gewend achter te staan. Toen keurde ik een doelpunt van Puskas af en er brak een tumult los, zoals je dat op de Nederlandse velden nooit hoort. Nadat er vijf minuten geloeid was, maakte Real Madrid een goed doelpunt. Het geloei hield op, en dàt vond ik nu kinderachtig. Als je vijf minuten loeit, kun je ook een hele wedstrijd loeien."
Dit jaar werd Horn als enige Nederlander uitgenodigd wedstrijden te leiden voor het wereldkampioenschap voetbal in Chili. Dat hij zich daar goed geweerd heeft, bewijst wel het feit dat hij één van de zeven scheidsrechters was die door de FIFA met een zilveren fluit werden onderscheiden.
Wèl was het even een teleurstelling dat de eer om de finale tussen Tsjechoslowakije en Brazilië te leiden, de Rus Nicolay Latishev te beurt viel en Horn tijdens deze wedstrijd als grensrechter moest fungeren. Brazilië was het hiermee niet eens, maar moest zich bij het besluit van Sir Stanley Rous neerleggen. Toch boden ze Horn na het toernooi een enorme som aan om in Brazilië cursussen voor scheidsrechters te geven en eenmaal per week een wedstrijd te leiden. Hij moest het aanbod afslaan omdat zijn textielbedrijf in Amsterdam onder zijn afwezigheid zou lijden.
Leo Horn zal hopelijk nog lang doorgaan fluitend en terechtwijzend op het voetbalveld het plezier van tweeëntwintig voetballers en een duizendkoppig publiek te waarborgen.

PIETJE PECH

VLOOIENTHEA

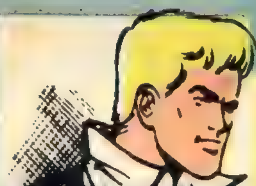

©1962 Opera-Mundi

De Diamantroof

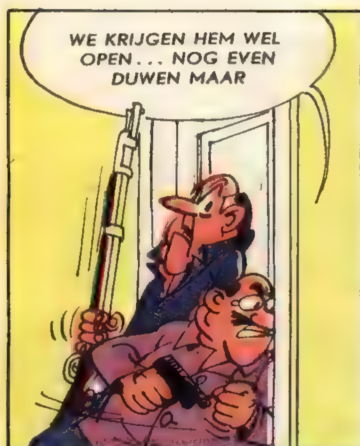
COMMISSARIS Baardemakers en Rik Ringers, journalist en amateur-detective, gingen door de draaideur de hal van hotel Majestic in. Een kleine man kwam hen haastig tegemoet lopen.
„Ik ben blij dat u zo gauw bent gekomen, commissaris," riep hij. „Ik ben Fremeaux, de eigenaar van dit hotel."
„Baardemakers," bromde de commissaris. „U belde mij op over een diefstal. Wat is er precies gebeurd?"
„Het is vreselijk, heren," zuchtte het mannetje. „De goede naam van mijn hotel staat op het spel. Eén van onze vaste gasten, meneer Lang, is vanochtend om negen uur in zijn kamer overvallen. Hij werd bewusteloos geslagen en beroofd van een koffertje, waarin enkele waardevolle diamanten zaten! Meneer Lang is diamanthandelaar, moet u weten."
Op verzoek van Baardemakers nam de directeur hen mee naar de kamer van de heer Lang. De diamanthandelaar, een statige oude heer met een wit baardje, kon alleen maar het verhaal van de hoteleigenaar bevestigen.
„Ik had eenvoudig de tijd niet om de dief goed op te nemen," zei hij. „Ik geloof dat hij een bril op had en hij had een zwarte baard."
„U had hem dus nog nooit eerder gezien?" vroeg Baardemakers.
„Eh... ja, ik geloof wel dat ik hem op de gang 'ns ben tegengekomen," antwoordde de diamanthandelaar.
Aan de hand van de vage persoonsbeschrijving die meneer Lang had gegeven, kon worden nagegaan, dat de dader een zekere Albert Mollin geweest moest zijn. Hij had de avond daarvoor een kamer naast die van meneer Lang gekozen. Diezelfde ochtend had hij de rekening betaald en was toen verdwenen. Het was de eerste keer dat hij in Majestic had gelogeerd.
Baardemakers liet het kamermeisje halen.
„Meneer Mollin was een deftige man," verklaarde het meisje. „Hij was heel goed gekleed. Hij droeg een dasspeld met een paarlemoeren knop en een zijden overhemd, waarop zijn initialen geborduurd waren. Hij zag er helemaal niet uit als een dief!"
„En toch moet hij het geweest zijn," zei Baardemakers, toen het meisje vertrokken was.
„Hij zag er een beetje vreemd uit," zei de hoteleigenaar, „net of hij zich vermomd had of iets dergelijks."
„Dan helpt dat signalement ons ook niet veel," mompelde Baardemakers, „maar ik had niet anders verwacht."
Ze gingen terug naar de kamer van de heer Lang.
„Kon Mollin weten dat u waardevolle diamanten op uw kamer had?" vroeg Rik.
„N-Nee," zei de diamanthandelaar aarzelend. „Maar drie mensen hier in de stad waren er mee op de hoogte: de juweliers Jacquart, Marbaix en Sauvin."
Terwijl de commissaris deze drie mannen vroeg naar het hotel te komen, keek Rik de handtekeningen in het hotelregister na. Ook de handtekening van Albert Mollin stond er in.
Een half uur daarna waren Sauvin, Jacquart en Marbaix in het hotel. Ze ontkenden alledrie iets met de diefstal te maken te hebben. Er was geen enkel bewijs... En Baardemakers stond op het punt de juweliers te laten gaan, toen Rik een idee kreeg.
„Zoudt u zo vriendelijk willen zijn, uw handtekening op dit vel papier te zetten?" vroeg hij de drie mannen.
Ze voldeden onmiddellijk aan zijn verzoek. Baardemakers en Rik bestudeerden de handtekeningen en vergeleken ze met die van Albert Mollin. De commissaris haalde z'n schouders op.
„Daar moet een handschriftdeskundige bij komen, Rik," zei hij. „Er zal niet veel anders opzitten!"
Maar Rik dacht niet dat het nodig was...
„Ik weet wie de schuldige is, commissaris," zei hij. „Hij heeft te slim willen zijn en dat heeft hem verraden!"
Even nadenken... dan kom je er misschien achter wat Rik bedoelt. Eén van de drie juweliers heeft de diamanten gestolen, toen hij als Albert Mollin in het hotel was. Op pagina 27 kun je zien of je gelijk had!

Albert Mollin
Jacques Jacquart
Gerard Sauvin
Andre Marbaix

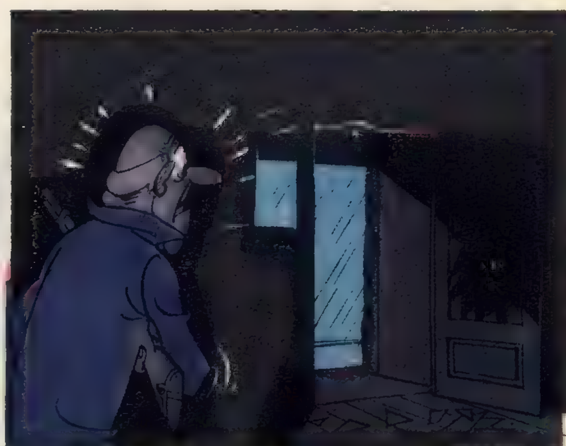
RIBERT

RAYMOND MACHEROT

KOLONEL CLIFTON EN

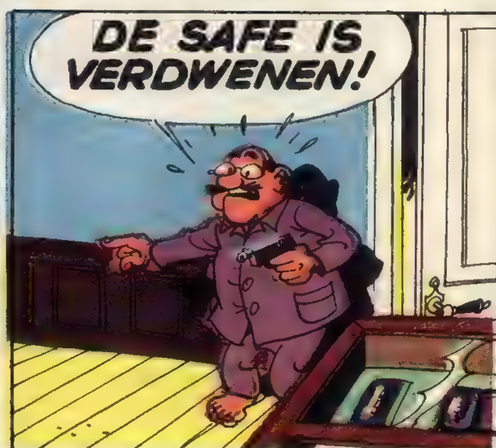

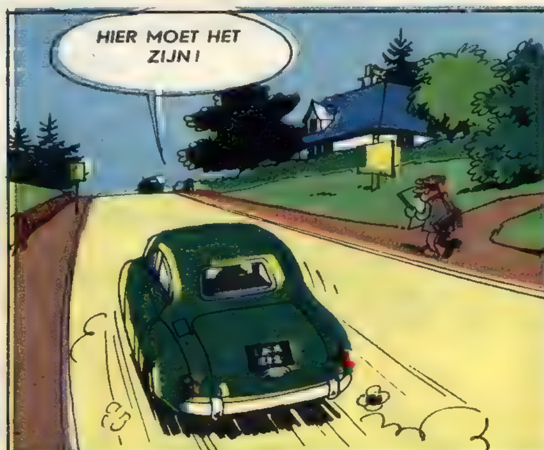
DE BRANDKASTDIEVEN

Smogg en Ramsbottom, juweliers, hebben de „Kohr-i-door" in hun bezit. Die nacht gaat de alarmschel!

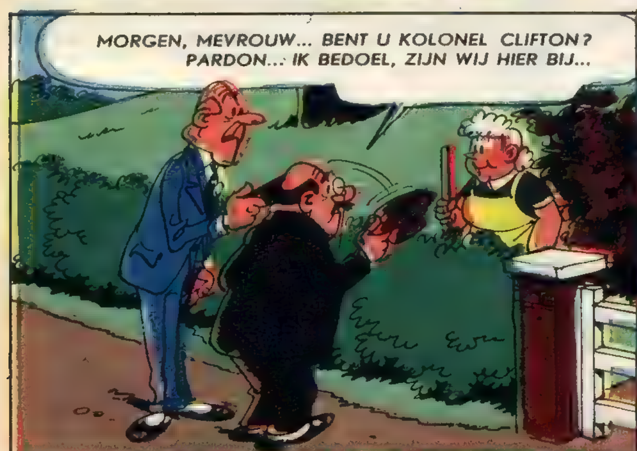

WORDT VERVOLGD

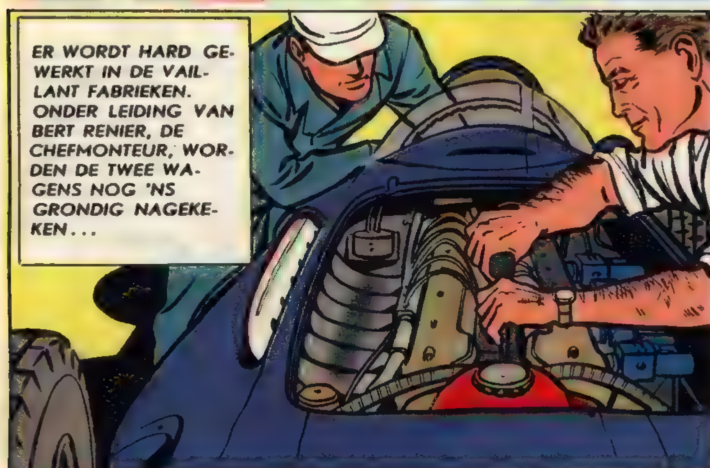
MICHEL VAILLANT

door JEAN GRATON

De Vaillants zijn met het Franse schip „Liberté" naar

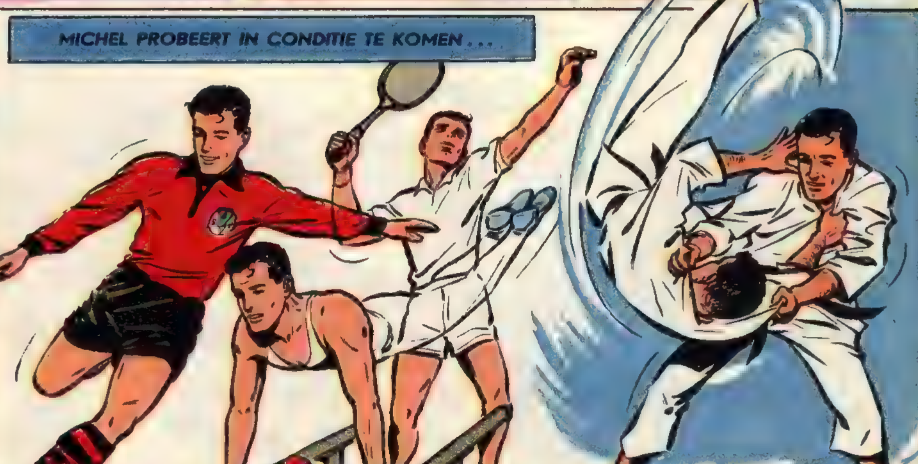

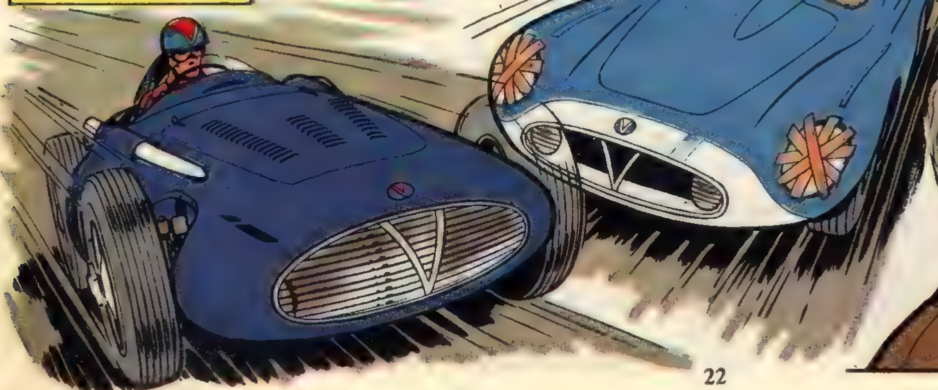

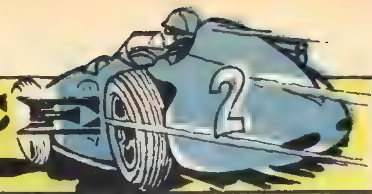

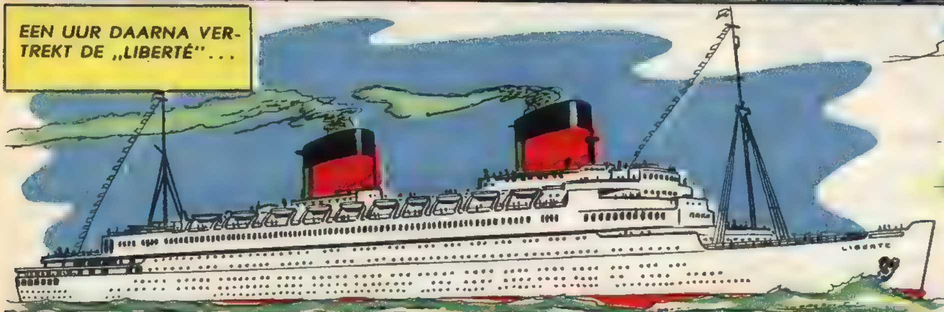
in DE GROTE RACE

Amerika gekomen, waar Michel het tegen de Amerikaanse coureur Steve Warson zal opnemen.

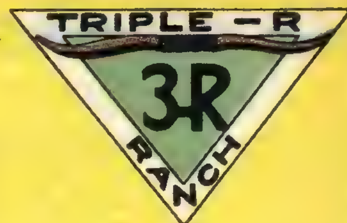

WORDT VERVOLGD

WALT DISNEY'S

SPIN en MARTY

"HET IS DE MACHTIGSTE RANCH VAN DE HELE WERELD!" ZEI SPIN EVANS OVER DE TRIPLE-R, MAAR MARTY MARKHAM DACHT ER ANDERS OVER... "HET IS MAAR EEN VUILE, OUWE BOERDERIJ!" NU WAS SPIN ER AL 'NS EERDER GEWEEST EN VOOR MARTY, DIE UIT DE STAD KWAM, WAS DIT Z'N EERSTE VAKANTIE OP EEN RANCH. NEE, HET ZIET ER HELEMAAL NIET NAAR UIT DAT MARTY 'N PRETTIGE TIJD TEGEMOET GAAT.....

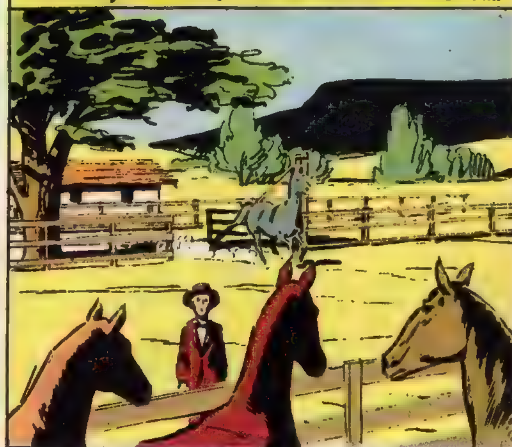

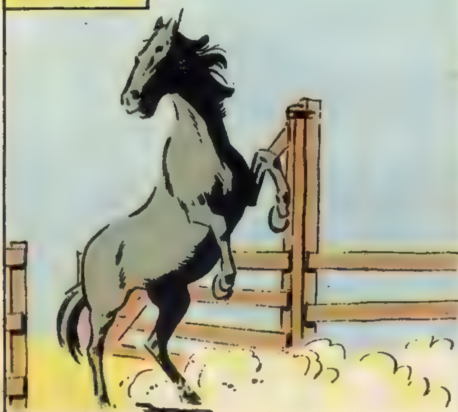

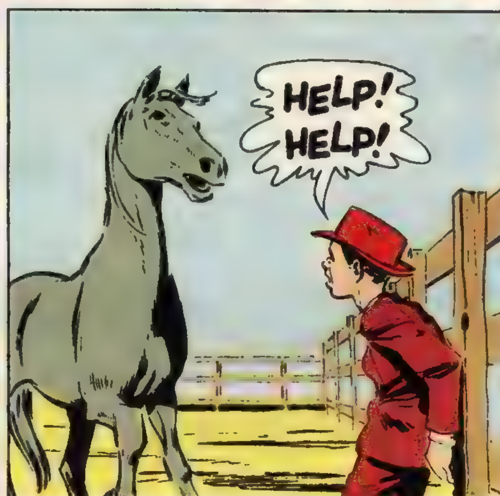

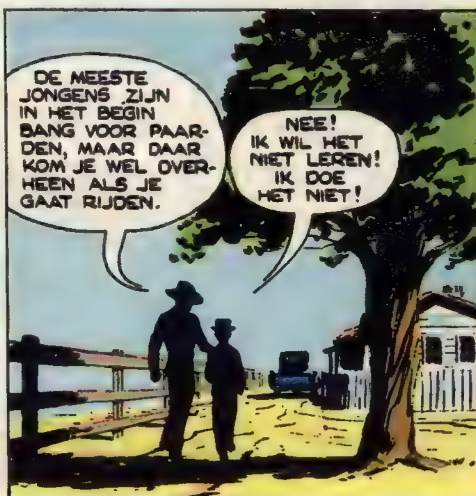

KALM BLIJVEN, MARTY! HIJ DOET NIETS!

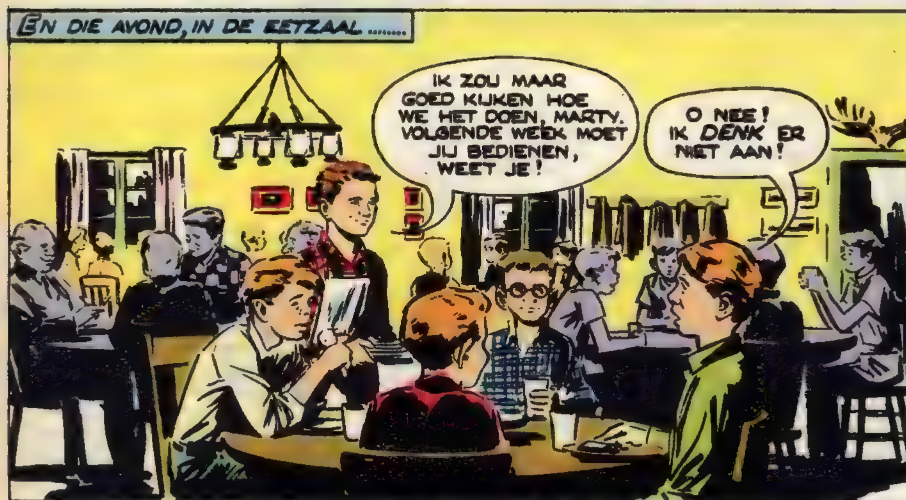

RUSTIG MAAR, BEESTJE. KALM....KALM....

ZO, EN NU GAAN WE WEER TERUG NAAR DE WEI, WAAR JE THUISHOORT!

DE HENGST IS WEG, MARTY. WAARSCHIJNLIJK HEEFT DE EEN OF ANDERE STOMMELING HET HEK OPEN LATEN STAAN.
I-IK BEN NOG NOOIT ZO DICHTBIJ EEN ECHT PAARD GEWEEST! EN.... EN IK WAS BANG!

DE MEESTE JONGENS ZIJN IN HET BEGIN BANG VOOR PAARDEN, MAAR DAAR KOM JE WEL OVERHEEN ALS JE GAAT RIJDEN.
NEE! IK WIL HET NIET LEREN! IK DOE HET NIET!

JE KUNT HIER HEEL WAT LEREN, MARTY, ECHT.... ALS JE NU MAAR 'NS NIET ZO STOM DEED EN PROBEERDE EEN BEETJE MET DE ANDERE JONGENS OP TE SCHIETEN.
WAAROM? DE JONGENS NOEMEN ME EEN SUFFERD. U NOEMDE ME EEN STOMMELING, OMDAT IK HET HEK OPEN LIET STAAN!

EN DIE AVOND, IN DE EETZAAL........
IK ZOU MAAR GOED KIJKEN HOE WE HET DOEN, MARTY. VOLGENDE WEEK MOET JIJ BEDIENEN, WEET JE!
O NEE! IK DENK ER NIET AAN!

STIL EVENTJES, JONGENS. OP DEZE AVOND GAAT IEDEREEN ZICH AAN DE ANDEREN VOORSTELLEN.... JE VERTELT MAAR WIE JE BENT EN WAT JE KUNT EN WAAR JE VAN HOUDT!

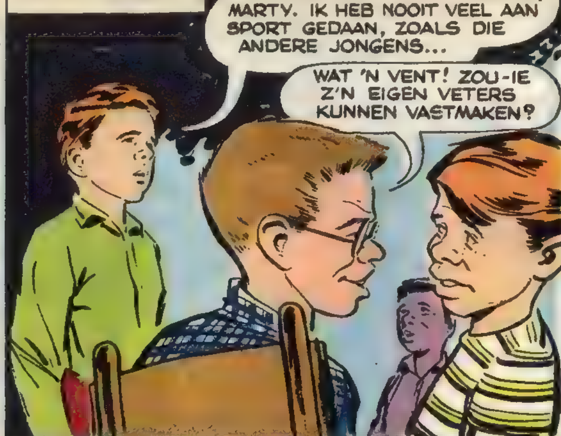

IK HEET RUDY. IK VIND ZWEMMEN EEN MACHTIGE SPORT.... EN IK KAN VRIJ AARDIG VOETBALLEN. IK STA MEESTAL MIDVOOR.

IK HEET ALBERT, MAAR IK WORD ALTIJD AL GENOEMD. IK BEN GEBOREN OP EEN BOERDERIJ HIER VLAKBIJ EN IK KAN PAARDRIJDEN EN LASSOWERPEN.

IK BEN SPIN. IK HOUD VAN HONKBAL EN VOETBAL EN ZWEMMEN EN EIGENLIJK VAN ALLE SPORTEN ....EN VAN PAARDEN!

IK HEET JOHNNY, MAAR IEDEREEN NOEMT ME SPROET. IK VIND HET LEUK OM OP JACHT TE GAAN NAAR PADDEN EN SLANGEN EN ZO.

EN IK BEN RICK. EIGENLIJK HEET IK RICHARD.... IK BEN NOG NOOIT OP EEN RANCH GEWEEST, MAAR IK BEN BLIJ DAT IK NU HIER BEN! IK KAN NIET GOED PAARDRIJDEN!

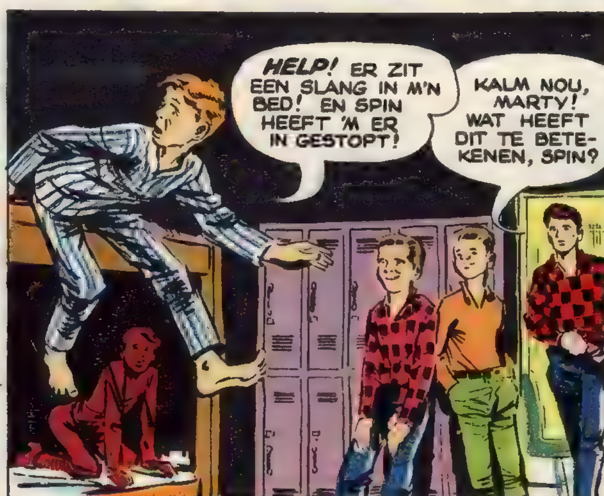

WORDT VERVOLGD

NACHTJAGERS OP TWENTE

De North American F-86K „Kaasjager"

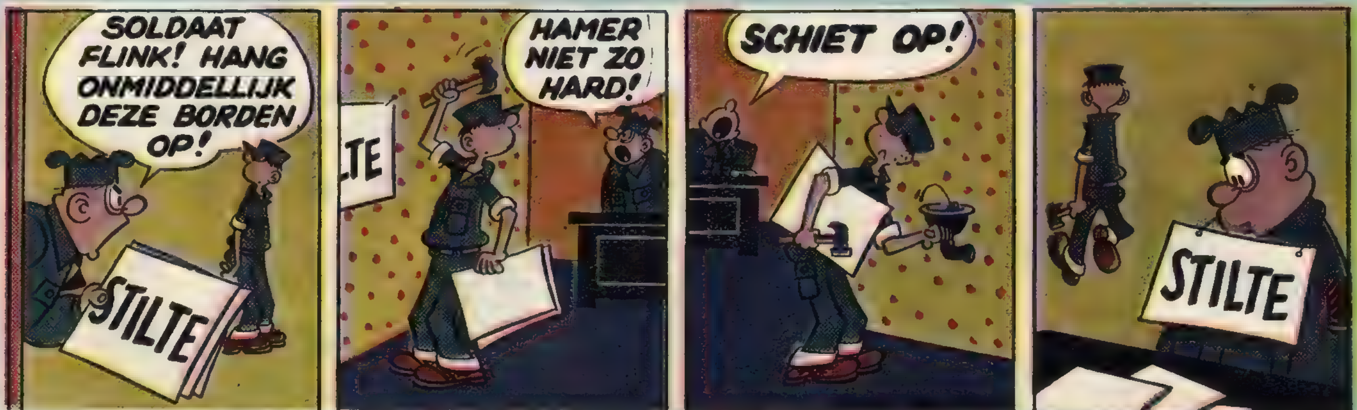
Tot de populairste straaljagers van onze luchtmacht behoren de zogenaamde „Kaasjagers", de North American F-86K Sabres, die gestationneerd zijn op de vliegbasis Twente bij Enschede en die bedoeld zijn als zogenaamde **„allweather"** jagers, d.w.z. dat ze bij nacht en ontij, ook in slecht weer, kunnen opereren. De Kaasjagers zijn gemakkelijk te herkennen aan de grote plastic dop op de rompneus (zie foto), die de radar bevat. De Kaasjager is al tamelijk verouderd en binnenkort zal hij dan ook door de veel snellere Lockheed Starfighter worden vervangen. Toch zijn de F-86K's nog begin 1960 door Aviolanda opgeknapt en „moderner" gemaakt. Zo werden bijvoorbeeld de vleugeltips aan weerskanten een halve meter langer gemaakt en de voorkant van het „vleugelprofiel" werd verscherpt. Het gevolg van dit alles is dat de Kaasjager nu een grotere hoogte kan bereiken dan voorheen, en dat is erg belangrijk, omdat ook de straalbommenwerpers steeds hoger gaan vliegen. Bovendien zijn de Kaasjagers nu bewapend met moderne raketten, de Sidewinders, die zich automatisch richten op een warmtebron, dus op de hete straalpijp van een straalvliegtuig. Je moet op Twente maar eens met een brandende sigaret langs zo'n Kaasjager lopen. Door de warmte van die sigaret zie je de vinnetjes achter aan de Sidewinder-raketten bewegen. Ook de Hunters van onze luchtmacht zijn met die Sidewinders bewapend, evenals de Sea-Hawks van onze Marine Luchtvaart Dienst. De Starfighters worden erook mee uitgerust. Oorspronkelijk waren drie squadrons van onze luchtmacht met de Kaasjager uitgerust, namelijk 700, 701 en 702 squadron. Onlangs werd één van deze squadrons opgeheven, zodat er nu nog maar twee zijn. Er zijn door Amerika zesenvijftig F-86K's gratis aan onze luchtmacht geleverd. Bovendien leverde Fiat in Italië — die de Kaasjager in licentie bouwde — er een stuk of vijf. Als straks de Starfighters op Twente komen, gaan de Kaasjagers — die eigendom zijn van de NATO — naar de luchtmacht van Turkije. Hoewel tal van moderne nachtjagers tweepersoons zijn en een speciale „radar-operateur" hebben, is de F-86K een éénpersoons jager. De vlieger moet dus zèlf de radar bedienen. Die radar is voor een nachtjager uiterst belangrijk. Is een vijandelijk vliegtuig eenmaal door de radar waargenomen, dan blijft de Kaasjager de vijand automatisch volgen.

Hugo Hooftman

Oplossing van pagina 19

André Marbaix is de schuldige. Op het zijden overhemd van Albert Mollin stonden de initialen A. M., wat ook de initialen van zijn echte naam zijn!

GOSCINNY en UDERZO

HOEMPA * PA

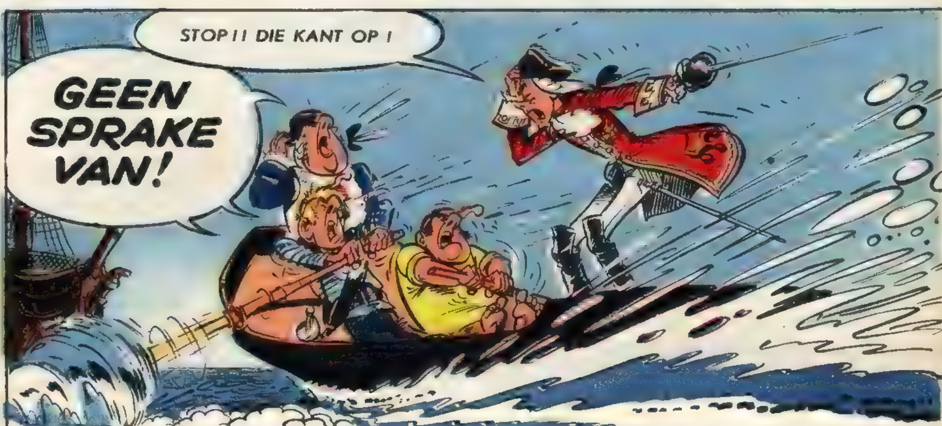

op het OORLOGSPAD

Het goede schip „De Witte Duif", met aan boord Hubert van Bladerdeeg ligt voor de kust van het woeste Amerika . . . .

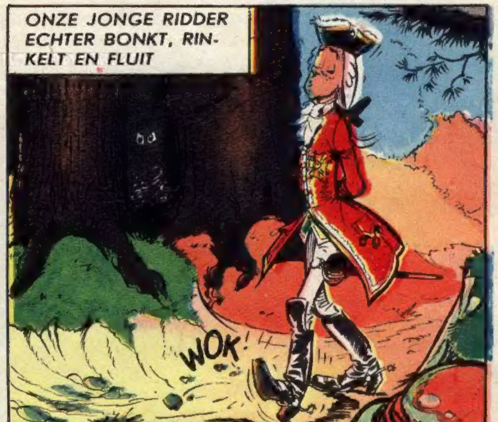

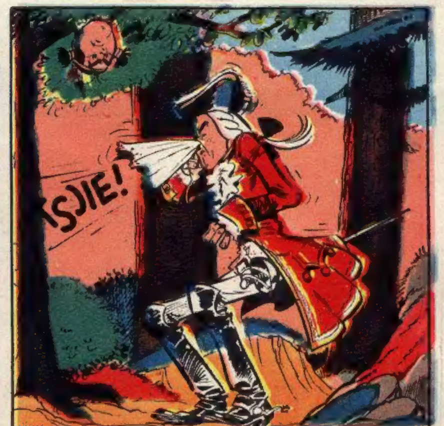

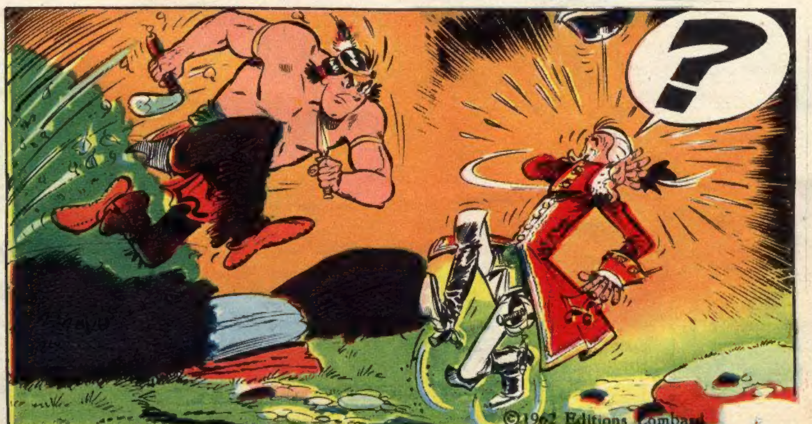

WORDT VERVOLGD

DE HUSKY

door: CHARLES SHOWS

Over de sneeuw van de poolvlakten rennen ze met een slee achter zich, de husky's. Zonder deze honden zou het leven daar niet mogelijk zijn geweest, want tot voor kort waren zij de enige die het probleem „vervoer" konden oplossen. De Eskimo van Groenland en Alaska is afhankelijk van zijn honden. Als hij geen goed span sledehonden heeft, is hij arm. Daarom krijgen zelfs kinderen een eigen span jonge honden en een kleine slee, waarmee ze zich oefenen voor de tijd wanneer hun leven zal afhangen van datzelfde span honden. Als een mens alleen nog maar sneeuw en ijs ziet en z'n weg terug niet kan vinden, brengen de honden hem naar een plaats waar veiligheid is en voedsel.

Het leven van een husky is niet gemakkelijk. Een paar weken na de geboorte van haar jongen wordt de moederhond al voor de slee gespannen en moeten de kleintjes zelf maar zien dat ze aan voedsel komen. Ze leren al gauw dat ze moeten stelen om niet te verhongeren. De Eskimo's bekommeren zich nauwelijks om de beestjes en zorgen er alleen maar voor dat ze niet bij het vlees kunnen komen en bij de andere voorraden. Als een van de hondjes er ook maar in de buurt durft te komen, wordt het verjaagd met stenen en stokken. Voor ze een jaar zijn, komen ze al voor een slee te staan. In het begin verzetten de dieren zich, maar al gauw merken ze dat er een groot voordeel aan is verbonden. Volgens de harde wet van het noorden krijgt de hond die niet werkt geen eten. Als ze eenmaal voor de slee staan, worden ze beloond met een of twee gedroogde vissen of een stuk gedroogd vlees per dag. Het is niet veel, maar het schijnt genoeg te zijn. Hun taaie spieren ontwikkelen zich bij het harde werk en het duurt niet lang, of ze zijn oud en sterk genoeg om voor een grote slee te worden gespannen.

Dan begint het echte leven van de husky. De hondenslee is het enige verbindingsmiddel tussen de ver uit elkaar gelegen Eskimo-dorpjes.

De husky vindt het een eer om aan de kop van een span te mogen lopen. De Eskimo weet dit en laat daarom de meest gehate hond van de troep leider zijn. De andere honden proberen de leider te pakken te krijgen en hij moet rennen om aan hun tanden te ontkomen. Daardoor loopt het span aanzienlijk sneller dan wanneer er een hond voorop loopt, die bij het span goed staat aangeschreven. Als de honden 's nachts zijn uitgespannen, moet de leider maar al te vaak zijn positie verdedigen. Zoals een jonge wolf tegen de leider van de troep in opstand komt, zo zal ook de husky vechten voor een plaats aan het hoofd van zijn span. Als de Eskimo's niet tussenbeide komen, kan het gebeuren dat er 's ochtends een hond dood in de sneeuw ligt en dat een ander, bebloed maar triomfantelijk, bij het inspannen aan het hoofd van de troep gaat staan. En hij zal z'n plaats daar houden tot er een andere, een jongere en sterkere husky komt, die bereid is te vechten voor deze eer.

Trouw tot in de dood is de husky. Onvermoeibaar heeft hij de zwaarbeladen sleden over de ijsvlakten getrokken en als het voedsel op was, heeft hij zelf als eten voor de ontdekkingsreiziger gediend ... En al is hij uitgehongerd, al kan hij bijna niet meer op z'n poten staan, als de slee wordt ingespannen, sleept hij zich naar zijn plaats in het gareel. Dat is de husky, de taaie en trouwe bondgenoot van de mens in de poolstreken!

KUIFJE in MANNEN OP DE MAAN

door HERGÉ

Aan boord van de maanraket roept prof. Zonnebloem onze vrienden naar boven.

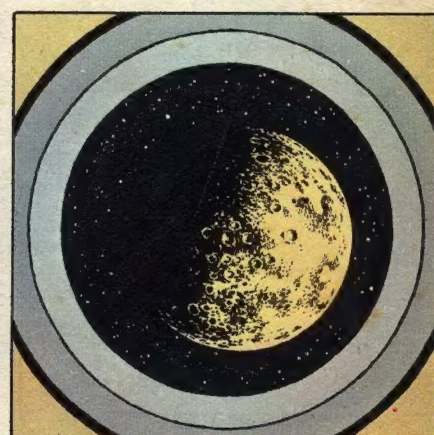

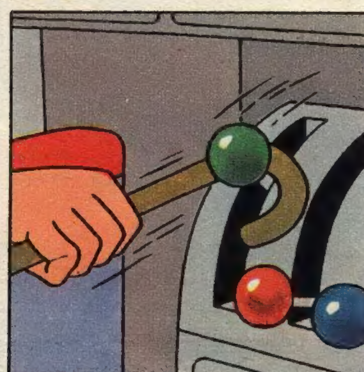

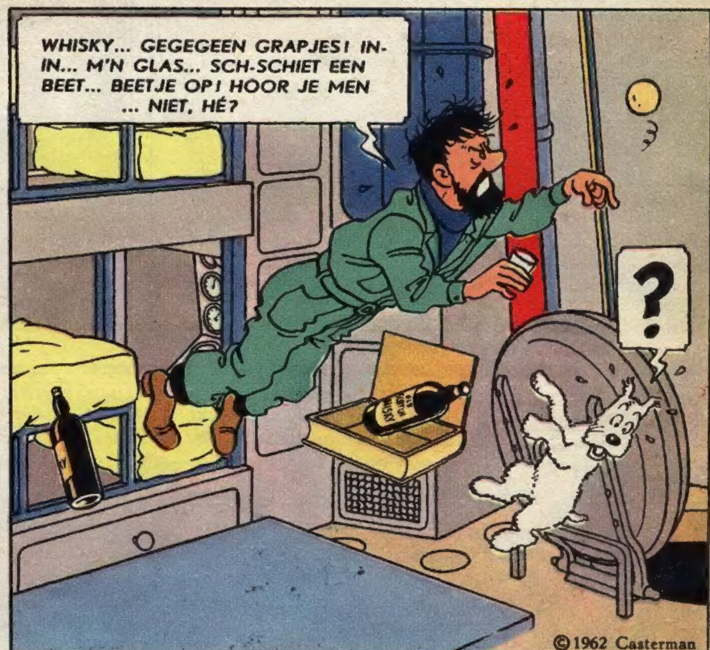

WORDT VERVOLGD

PEP - Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020 - 73 13 61. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 11 91 31).
Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

